

NOVÁ AKROPOLIS

FILOZOFIE · KULTURA · DOBROVOLNICTVÍ

AKROPOLITÁN

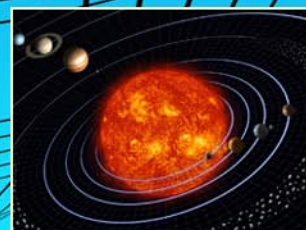
Filozofie pro život – č. 93 – 25. května 2017

Neustále se učit milovat je nejlepší způsob, jak pochopit ostatní. Radostně a velkodušně pomáhat ostatním je nejlepší způsob, jak se cítit spokojen sám se sebou.

Delia Steinberg Guzmán

**SYMBOLISMUS
VAVŘÍNU**

**... A ASTROLOGIE
POŘÁD PÍŠE DĚJINY**

n@ – BULLETIN

Filozofie pro život – č. 93 – 25. května 2017

Pokud je filozofie praktická, je formativní a pomáhá nám poznat a zlepšit sebe sama. Být filozofem je způsob života, který je spojen s nejušlechtlejšími cíli lidstva.

Praktické uskutečňování lidských hodnot vytváří model aktivní kultury, která využívá kvality každého člověka, rozšiřuje mentální obzor a otevírá se všem projevům ducha.

Dobrovolnictví je přirozeným projevem ducha jednoty se životem a lidstvem a projevuje se v praxi hodnotami, jako je obětavost, závazek a hledání společného dobra.

BRNO

www.akropolis.cz/brno

HRADEC KRÁLOVÉ

www.akropolis.cz/hradec

LIBEREC

www.akropolis.cz/liberec

OLMOUC

www.akropolis.cz/olomouc

OSTRAVA

www.akropolis.cz/ostrava

PARDUBICE

www.akropolis.cz/pardubice

PLZEŇ

www.akropolis.cz/plzen

PRAHA

www.akropolis.cz/praha

ÚSTÍ NAD LABEM

www.akropolis.cz/usti

ZLÍN

www.akropolis.cz/zlin

www.akropolis.cz

Milí čtenáři,

měsíc květen spojujeme s láskou, ale především s tou, která jiskří v zamilovaném páru. Slovo láska má ovšem mnoho významů, některé jazyky mají pro ni více výrazů, které musíme při překladu do češtiny vystihnout tak, že doplníme nějakou charakteristiku či popis, a tím vyjádříme, zda jde o lásku mateřskou, partnerskou, lásku k nějaké věci nebo ke kráse či k moudrosti...

V antickém Řecku byla bohyně lásky Afrodita, později u Římanů nazývaná Venuše, a objevovala se ve třech podobách, které se lišily podle projevů tohoto citu. Venuše Pandemos symbolizuje především lásku smyslovou, která vyžaduje přítomnost milované osoby, opěťování, zahrnuje touhu být milován. Venuše Genetrix ztělesňuje lásku mateřskou a současně sílu vztahu dvou lidí, kteří spolu krácejí životem i po období počáteční zamilovanosti, lásku hlubokou, která je schopna oběti a většího dávání než přijímání.

Ovšem nejvyšší projev lásky představuje Venuše Urania neboli nebeská. S ní dokážeme milovat zcela nesobecky věci, lidi i nehmotné skutečnosti, od nichž nemůžeme očekávat opěťování: přírodu, krásu, moudrost, spravedlnost, neznámého člověka na druhém konci světa i Boha... A nejen milovat, ale také pro ně něco vykonat, když je třeba, abychom je udrželi v tomto světě neznečištěné a krásné. Protože opravdová láska není nikdy pasivní a vždy dává.

Přejeme vám, aby vás bohyně Afrodita doprovázela na vašich cestách ve všech jejích podobách.

Ivana Hurytová

PODOBENSTVÍ

Učedník jednoho moudrého muže kdysi přišel za svým učitelem a vážně se ho zeptal:

Mistře, kolik přátel člověk potřebuje? Jednoho nebo mnoho?

Pokusíme se na to společně přijít, odpověděl Mistr, který právě seděl v zahradě pod jabloní. Zvedl oči ke koruně stromu a požádal svého žáka: Než to ale uděláme, utrhni mi, prosím, to velké jablko, které roste na nejvyšší větvi.

Promiň, mistře, ale to nedokážu. Je to příliš vysoko, nedosáhnou tam ani nevyskočím.

Možná by se ti tedy na splnění tohoto úkolu hodil nějaký přítel, odpověděl učitel s úsměvem.

Mladý učedník tedy vyhledal jednoho ze svých přátel a požádal ho o pomoc. Ten si ho vysadil na ramena, ale ani tak učedník na jablko nedosáhl.

Možná, řekl učitel, by se ti hodilo více přátel.

Učedník tedy vyhledal všechny své přátele, ti přišli k jabloni, vytvořili ze svých těl pyramidu, učedník se vyšplhal na její vrcholek, ale ani tak na jablko nedosáhl.

Už víš, kolik potřebuješ přátel? zeptal se mistr, když se zklamaný učedník vzdal.

Ano, mistře. Potřebuji jich mnoho, protože jich nikdy není dost, aby s nimi člověk mohl zdolat každou potíž. Musím se snažit získat jich co nejvíc.

Ano. Anebo by ti stačil jeden, kterého by napadlo přinést žebřík.

S ÚSMĚVEM JDE VŠECHNO LÉPE...

Otec si vyšel s malým synem na procházku...

Kluk ne a ne přestat brečet.

Otec láskyplně opakuje:

Uklidni se, Franto... Uklidni se, Franto...

Přistoupí k němu jedna kolemjdoucí paní a říká:

Vy jste tak starostlivý otec!

Ne, já jsem Franta.

SYMBOLISMUS VAVŘÍNU

S vavřínem se můžete setkat v přírodě v mnoha podobách, od malých okrasných keříků a stromků až po majestátné stromy, vysoké až dvanáct metrů. Dále se s ním setkáváme i v naší kuchyni, kde je hojně používán, buď jako koření (bobkový list), nebo také pro své léčivé vlastnosti.

Naši předkové však znali i jeho další, skryté vlastnosti a používali jej při věštění. Dafnomancie byla jednou z nejčastějších forem magie, kterou známe z antiky. Věštby se získávaly z praskotu ohně, z jisker nebo tvaru kouře, když byla suchá větev vhozena do ohně, nebo také při žvýkání listů vavřínu. Tento poslední způsob praktikovaly Pýthie, Sibylly a kněžky Boha Apollona.

S vavřínem se však často setkáváme v podobě různých věnců a větvíček, které zdobí hlavy významných osobností starověkého světa, římských císařů, umělců, sportovců... nejde o pouhou dekoraci, ale vavříň má zde velkou symbolickou hodnotu – byl symbolem vítězství, krásy, umění.

Ve starověkém Řecku byl vavříň spojován s bohem Apollonem, bohem slunce a harmonie, a s krásnou nymfou Dafne. Mýtus vypráví, že Bůh Apollon se zamiloval do nymfy Dafne, která však neopětovala jeho lásku, snažila se před ním skrýt, a když už ji Apollon takřka chytil, poprosila svého Božského otce o pomoc. On ji proměnil ve strom, který nese její jméno. Užaslý bůh Apollon podle mýtu vložil ruku na kmen tohoto stromu a ještě ucítil chvějící se srdce Dafne. Promlouval k ní, jako by dosud byla milovanou dívkou:

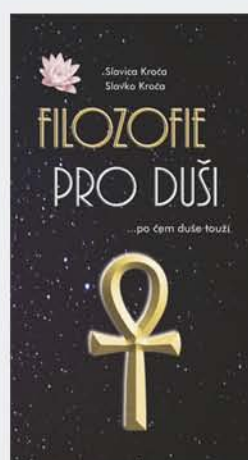
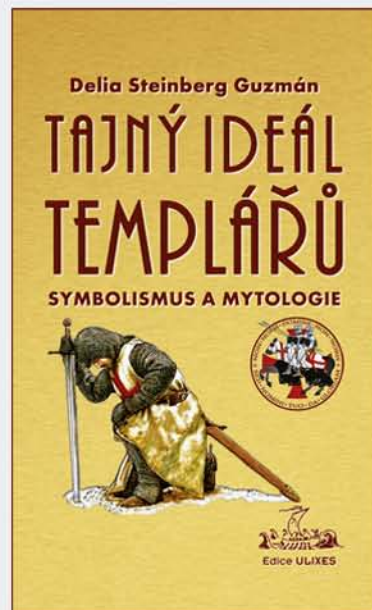
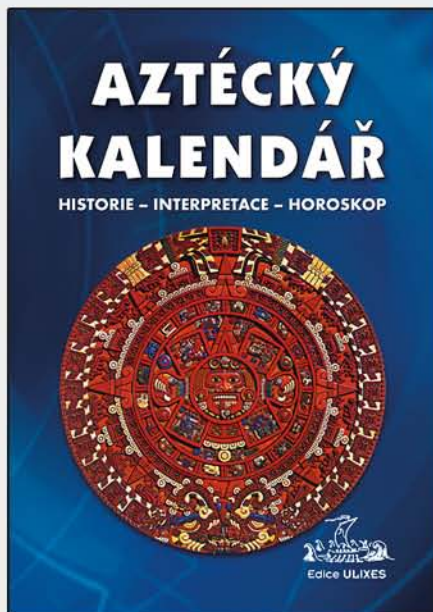
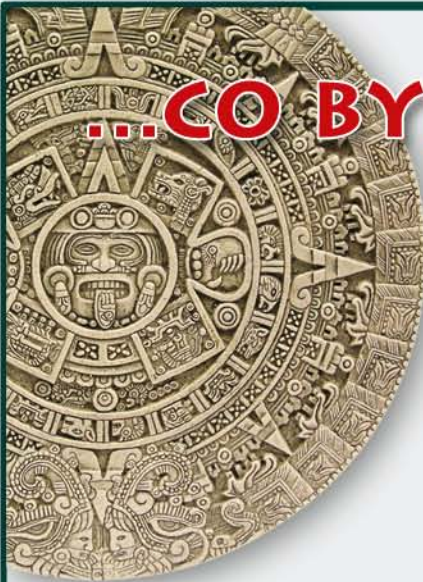
Když mi osud nedopřál, aby ses stala mou chotí, aspoň si budu sebou zdobit vlasy a lyru. A mým ctitelům a vítězům ve slavnostních závodech budeš odměnou za jejich umění.

Od té doby se stal vavříň posvátným stromem. Je symbolem vítězství v nejhlubším významu tohoto slova – vítězství nad pomíjivostí a časem, neboť nikdy neztrácí své listí a zdobí hlavy těch, kteří překonali sebe sama a stali se nesmrtelnými.

...CO BYLO, JE A BUDE KRÁSNÉ

WWW.VECNAKRASA.CZ

VĚDĚLI JSTE, ŽE...

... název měsíce května je v češtině relativně nový. Vznikl počátkem 19. století, kdy v rámci národního obrození probíhala snaha nahradit slova cizího původu českými výrazy. Název květen nebyl jedinou verzí náhrady původního označení měsíce máj, v textech obrozenců se objevuje i název tráven, který se ovšem neujal.

... původní jméno měsíce máj pochází z latinského Maius. Staří Římané tento měsíc pojmenovali po Maie, nejstarší ze sedmi dcer titána Atlase a nymfy Pleione, bohyně plodnosti a růstu. V měsíci, který jí byl zasvěcen, se světíl mimo jiné i svátek, jehož cílem bylo vyhnat z domů vše zlé.

... tradici vyhánění zlých sil v tomto období roku nenajdeme jen u Římanů, ale i u Keltů, Germánů a dalších kultur. Pozůstatkem těchto starodávných tradic je pálení čarodějnic v noci z 30. dubna na 1. května. V tuto noc se zapalovaly a až do rána udržovaly ohně, které měly vyhnat vše zlé a nečisté. Lidé přes ohně skákali a proháněli mezi nimi dobytek, aby sobě i zvířatům zajistili na další rok zdraví; popel se pak ráno rozsypával po polích, aby se přivolala hojnost. Teprve později, v dobách pronásledování čarodějnic, se tento zvyk začal měnit: zlé síly začaly být ztotožňovány s čarodějnicemi, které tuto noc měly mít svůj největší slet v roce a ohně se stávaly nástrojem na jejich zahrnutí. Postupně se vžil zvyk vyrobit a spálit figuru čarodějnice.

... květen bývá také pokládán za měsíc lásky. Toto pojetí se připisuje období romantismu, ale kořeny jsou hlubší, souvisejí s již zmíněnou plodností. Například tradice políbit 1. května svou dívku je pravděpodobně mnohem starší. Na tento den připadal keltský svátek Beltine (začínal již v předvečer), během kterého byly často domlouvány sňatky a dívka dostala od svého budoucího manžela polibek.

... A ASTROLOGIE

POŘÁD PÍŠE DĚJINY

CO JE ASTROLOGIE

Jedná se o prastarou vědu, která studuje hvězdy, jejich vztah k ostatním živým tvorům a vliv, jež na ně mají. Aniž bychom se pouštěli do analýzy této vědy – což dokonale zvládali velcí mudrci všech dob – pokusíme se odpovědět na otázky o astrologických vlivech a možnostech jejich použití.

Jednou z hlavních charakteristik astrologie, kterou musíme mít na zřeteli, je její univerzální význam. Základní zákon této vědy je zákon souvislosti, dle něhož jsou všechny elementy v univerzu uspořádány a vytváří obrovské makrobios, jehož vitální orgány jsou úzce propojeny a vzájemně se doplňují.

Pokud je celé universum uspořádáno na základě jediného zákona, potom platí vnitřní princip astrologie, neboť je logické, že podobné a harmonické bytosti se vzájemně ovlivňují.

A proč musí být jeden jediný zákon, který řídí celé universum? Protože universum pochází z jediného pramene a živí ho jedna energie.

Pokud si universum představíme jako obrovskou síť, jejímiž vlákny procházejí energetické proudy, pak různé uzly v síti nebudou mít pouze společné prvky, nýbrž budou navzájem závislé: stav jednoho bodu může určovat stav jiného bodu.

ASTROLOGIE A KARMA (AKCE A REAKCE)

S úctou k moudrosti musíme uvést, že nikdo moudrý nikdy neřekl, že hvězdy určují život lidí a národů. Svou vzájemnou polohou

pouze naznačují, co se může stát – a často se opravdu stane – v životech lidí a národů.

Hvězdy nepůsobí karmicky, to karma používá hvězdy, aby se vyjádřila. Tedy, dítě nebude mít určitý charakter proto, že se narodilo v určitém okamžiku. Naopak, dítě se rodí (lépe řečeno, dle nových vědeckých názorů, volí si své narození) v čase, kdy jsou hvězdy uspořádány takovým způsobem, že mu vtisknou charakter, který je nejlepší pro rozvoj jeho schopností.

ASTROLOGIE A CYKLY

Dle toho, co jsme již napsali, lidé nebo národy naplňují své osudy prostřednictvím individuálních či historických cyklů, které jsou více či méně detailně zapsány do cyklů hvězdných.

Jednoduchá analýza dějin nám umožňuje pozorovat neúprosnost určitých cyklů. Lidé nebo civilizace někdy prožívají úpadek či vzestup, aniž by do toho zasáhly zdánlivě logické důvody.

Tyto cykly, se svými vzestupy a pády, jsou podřízeny hlubokým příčinám úzce spojeným s evolucí a představují stupínky, které nelze přeskakovat.

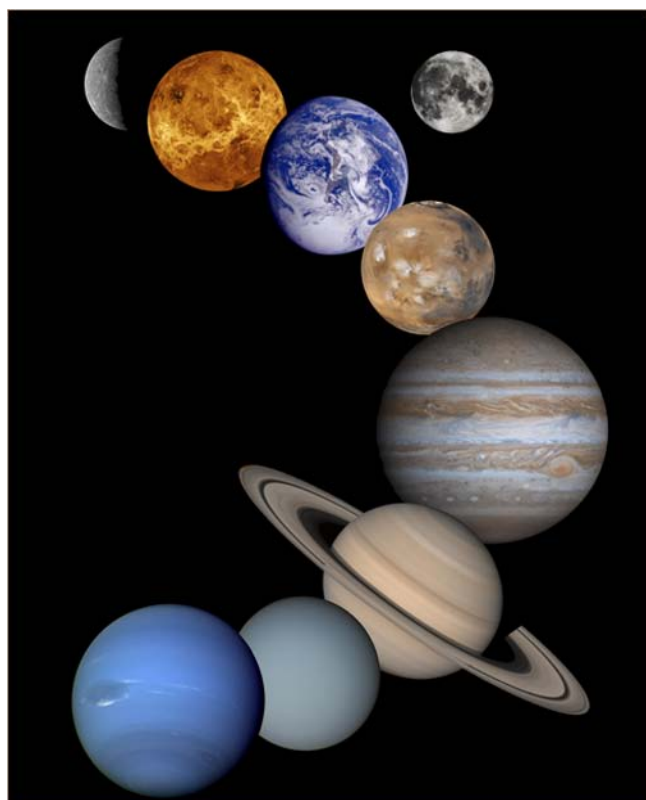
Starověcí lidé však uměli z knihy přírody vyčíst příchod těchto cyklů a prostřednictvím obratných předpovědí dokázali:

- vyhnout se určitým pohromám nebo je zmírnit;
- správně využít vhodné okamžiky;
- zemřít, nebylo-li jiné východisko, ale s vědomím proč.

Dnes, když jsou ztracené tyto vědomosti, a především sjednocující pojetí života, již nikdo nevěří v cykly. Panuje představa, že dějiny jsou lineární a přináší úspěch, spoléhá se výhradně na moc lidí, a člověk žije ve větší osamělosti a smutku než kdy předtím...

Dnes se neuznává stará astrologie, a nikdo si nepřeje vrátit ji takovou, jaká bývala. Nevědomě ji však všichni hledají v různých jiných podobách. Člověk se nedokáže zbavit své touhy vědět, kam kráčí, přestože dle náboženského stanoviska již nevěří v nic. Potřebuje poznat svět, který ho obklopuje, jak na své vlastní planetě, tak i mnohem dál, přestože z náboženského hlediska vnímá universum jako plod náhody.

Místo staré astrologie se v poslední době zrodila „ještě vědečtější věda“, která se jí pokouší nahradit a musí matematicky dokazovat vše, co mudrci minulosti věděli vzájemným přenášením, bez ohledu na to, zda se čísla shodovala s jistými, avšak neprokázanými definicemi. Statistika má větší význam než osud. Biologie vzbuzuje větší zájem než astrologie, a pokud zájem o hvězdy existuje, je to pouze na úrovni dobytí vesmíru nebo ze strachu z neznámých světů a bytostí.

Nacházíme se v neúprosném cyklu, též vyznačeném ve hvězdách, v němž „jsou bohové mrtví“ vně i uvnitř člověka. Symbol a poezie do současného projevu nepatří, nahradila je suchopárnost kvantitativních čísel.

Avšak jedním z mnoha paradoxů osudu je, že čím více je astrologie kritizována a čím větší je snaha se od ní vzdalit na cestě nových výzkumů, tím více „nevysvětlitelných“ shod s opovrhovanými postuláty alchymistů a astrologů se objevuje.

Tato situace vyvolala krizi rozumu: ustavičná kritika uvolnila cestu iracionalismu, který není ničím jiným než zoufalým hledáním pevnějších hodnot.

PLANETÁRNÍ CYKLY

Řečeno slovy astrologie, pohyb planet na obloze popisuje cykly, které se odrážejí na Zemi a vyvolávají řadu situací ve světovém dění.

Zprávy, jež nás v jistém okamžiku mohou překvapit v denním tisku nebo přímo na ulici, se řídí souhrou společenských prvků, které jsou též zapsány na obloze: dnešní filosofie, náboženství, umění a věda mají neúprosný styl, stejně jako je matematicky neúprosný i pohyb hvězd.

Úpadek našeho civilizovaného světa má nezaměnitelný styl, dle něhož destrukce vládne nad konstrukcí. Přestože by se mohlo zdát, že konstrukce je ve svém současném projevu neomezená, ocitli jsme se před tím, co se dá nazvat labutí písní.

Tento cyklus úpadku však není ojedinělou mezerou v průběhu dějin, nýbrž je novým a odpovídajícím projevem jisté konjunkce hvězd, která se již odehrála v mnoha jiných okamžicích a znovu se projeví i v budoucnosti. Stejně jako se astronomické aspekty cyklicky opakují se svými přirozenými časoprostorovými odchylkami, opakují se i historické cykly, přičemž jak jedny, tak i druhé jsou vlákny téže sítě, z níž je utkáno universum.

V astrologii je planetární cyklus název pro jednotku míry kruhového pohybu, rychlejšího a pomalejšího, dvou planet v rámci zvěrokruhu. Je to interval mezi dvěma po sobě následujícími setkáními neboli konjunkcemi těchto planet. Cyklus Měsíce probíhá například mezi dvěma novy neboli konjunkcemi Slunce a Měsíce.

Existují různé planetární rytmy, neboť planety, které my známe, uskutečňují více než 45 cyklů, jejichž trvání se pohybuje od jednoho měsíce po několik staletí, od nejrychlejší, kterou je Měsíc, po nejpomalejší Pluto. Navíc existují interference a překrytí cyklů, což značně ztěžuje přesné historické určení každého z nich.

Přesto některé zmíníme:

Cykly Urana se vyznačují prudkou expanzí, anexemi, radikálními reformami a autoritářstvím.

Cykly Neptuna udávají vznik kolektivistických politik.

Cykly Pluta jsou tak zvláštní, jako je i sama tato nedávno „objevená“ planeta a nejpodivnější řecký bůh, jehož jméno nese.

Každá pomalá planeta (Uran, znamená Vodnář; Neptun, znamená Ryb; Pluto, znamená Štír) vládne určité skupině národů nebo jednomu národu a vštěpuje jim specifickou řadu znaků.

Uran poznamenal růst Spojených států: humanismus a liberalismus. Ovlivnil vědu, technologii, cesty do vesmíru, prudký vývoj, bohatství v dobrém i špatném smyslu.

Neptun má souvislost se Sovětským svazem a signalizuje socialismus vlastní Věku Ryb, nikoli Věku Vodnáře. Zcela typický je komunistický mesianismus opírající se o princip celosvětové pomoci na základě iluzorní rovnosti všech lidí.

Pluto je spojován s Čínou, s atomovým věkem a s válečnými vlohami čínského národa. Též

vládne příčinám a průběhu typických chorob, které vyvolává každých dvacet let při průchodu každým ze znamení zvěrokruhu.

SOUČASNÝ STAV OBLOHY

Jelikož existuje dvanáct znamení zvěrokruhu, můžeme je nahlížet v párech postavených proti sobě, jejichž charakteristiky jsou v rozporu, a zároveň se doplňují.

Z těchto párů znamení se zmíníme o dvou velmi důležitých, neboť z jejich postavení lze vyvodit úroveň jisté civilizace. V pozitivních obdobích světa (ve věku Zlatém, Stříbrném a dokonce i Bronzovém) zaujmají tyto páry následující podobu:

Rak v tomto případě symbolicky znázorňuje dětství, mnohost, národ. Naproti tomu je Kozoroh stáří a osamělost. Představuje politickou moc, která se musí vykonávat „o samotě na hoře“, avšak ve prospěch všech. Nelze rozmlouvat s božstvem na hoře, dokud člověk sám bez doprovodu nedosáhl vrcholu. Kozoroh, podporován svou planetou Saturnem a Skopcem-Marsem, jež se nacházejí na Východě, v ascendentu, sjednocuje moc a vědění.

Naše civilizace je ve své současné Kalijuze převráceným obrazem tohoto tradičního schématu.

Poslední doba této civilizace je pod nadvládou Vah, jež zaujmou místo ascendentu na Východě, a Raka, jež vystoupí z nadiru do zenitu.

Proto země, která má mít v této dekadenci nadvládu, musí být v ascendentu poznamenána Vahami a ve svém mediu coeli (vyšším nebi) Rakem: to je případ Číny. Tato inverze astrologických znamení, kterou jsme uvedli, může být též vysvětlena prostřednictvím převrácení hodnot, které od sebe odlišují různé civilizace.

STAROVĚK:

Hodnoty Kozoroha
Stabilita
Jednota
Vláda jedince
Udělení moci posvěcením
Potvrzení moci časem
Zbraně v rukou jedné jediné kasty
Hierarchické uspořádání
Kontinuita tradice
Stálost
Uctívání
Pravda
Spolehlivost
Pohoří vystupující z moře

SOUČASNOST:

Hodnoty Raka
Nestabilita
Mnohotvárnost
Vláda lidu
Udělení moci hlasováním
Ztráta moci vlivem času
Zbraně v rukou všech
Boj tříd
Stálá revoluce
Změna, pomíjivost
Povstání
Lži
Nespolehlivost
Pohoří ponořené do moře

Takové převrácení hodnot obvykle vede k omylům v řadě pojetí. Jeden z těchto omylů spočívá v přesvědčení, že krize naší civilizace předpokládá úplný konec Kalijugy neboli doby železné. Další omyl spolu s předchozím spočívá v domněnce, že nadcházející Věk Vodnáře označuje začátek dalšího Zlatého Věku po Kalijuze.

Ujasněme si, že Věk Vodnáře je pouze část (přibližně 2000 let) nesmírně dlouhé Kalijugy. V jejím rámci též existují menší cykly, které souvisí se vzestupy a pády, a tak je náš současný úpadek zároveň stěžejním

či kulminačním bodem, na který navazuje období vzestupného obnovení, avšak to vše v rámci černého věku, ve kterém dle tradiční chronologie budeme žít ještě mnoho tisíc let. Právě v tomto stěžejním okamžiku lze vnímat všechny změny s větší intenzitou a je třeba snášet tíhu srážek a rozporů životních hodnot.

CHARAKTERISTIKY SOUČASNÉHO ÚPADKU V ŽELEZNÉM VĚKU

Z mnoha poukážeme jen na nejvýznamnější:

- Zrychlení času

V sestupném oblouku se všechny věci řítí. Toto zrychlení občas na sebe bere podobu falešného a klamného vzhledu expanze. Jak jsme však již napsali, je to pouze labutí píseň. Je to člověk, který si myslí, že tvoří, a přitom prudce ničí přírodu, která ho obklopuje. Chová se jako umírající, který si neuvědomuje závažnost svého stavu, a proto trvá na tom, že vstane z postele přesně v okamžiku, kdy ho opouštějí síly.

- Převrácení hodnot

Převrácení astrologických symbolů se projevuje v nové verzi mýtu o Satanovi, věčném protivníkovi, padlém andělu, jenž se vzbouřil v důsledku svého vzdálení se od Boha, aniž by si uvědomil, že i toto oddálení se je nezbytné v rámci evolučního plánu.

NĚKTERÉ ASPEKTY PŘEVRAČENÍ HODNOT

Převrácení se jednoduše projevuje v protikladu těchto hodnot. Je to stejný protiklad, který vidíme v cyklech vzestupu a sestupu, dne a noci, v konstrukci a destrukci.

- Hierarchie se staví proti většině. Zatímco dříve se za nejdůležitější hodnotu považovala kvalita, dnes vládne zákon množství. Většina dokáže potlačit pravdu už svým počtem. Moudrost je ve stínu názoru, neboť je více těch, kteří si myslí, než těch, kteří

vědí. Kromě toho názor, který dnes vládne, ve skutečnosti ani neexistuje, neboť názory většiny z temnoty řídí páni jeskyně, jak nás učil Platon.

- Popření Boha jako principu veškeré hierarchie.

• Upovídánost se rozplývá v nekonečných chvalozpěvech na svobodu a rovnost, aniž by si někdo uvědomil, že čím více se o něčem mluví, tím více se to postrádá, a proto se o tom mluví nejasně. Nikdo není větším otrokem, nikdo se více neodlišuje než ten, kdo přísahá, že je svobodný či stejný jako ostatní. Žijeme ve světě otroků vášní a instinktů... Již Nietzsche řekl: „Shovívavost s těmi, kteří jsou pokleslí, rovnost se zkaženými je nejhorší formou amorálnosti.“

• Sdělovací prostředky, které nesdělují. Technologické přesycení způsobilo, že dopis cestuje déle než člověk; že někdy i dny nelze navázat telefonické spojení; nebo má letadlo větší zpoždění než auto. Není to kvůli selhání technických prvků: selhávají lidské systémy při jejich aplikaci.

- Ustavičná nespokojenost, protože lidé nenacházejí odpovídající místo v rámci společnosti, ani nemohou uskutečňovat svou přirozenou odpovědnost.

• Nestabilita jako náhrada pokroku. Nedostatečná kontinuita jakéhokoli díla, protože je zřejmé, že změna ho stejně smete. Existuje nepřetržitá změna, jež se odráží v nepřetržité revoluci. Tato nestabilita vzniká přirozeně z nadvlády většiny a názoru: masy (kvůli své nejednotnosti) potřebují, aby se s nimi někdo periodicky radil; a jelikož jsou masy ženského rodu, často mění své názory, a tím směřují k chaosu a k anarchii, neboť ony jsou tím, kdo vládne.

• Všeobecný úpadek mravů v základní morálce, v jazyku, v uměleckém citění. Totéž se děje na úrovni států – již Platon vysvětluje, že stát v krizi lze rozpoznat na základě velkého počtu lékařů a právníků. A Lao Tse učí, že „říše, které umírají, mají mnoho zákonů“.

VĚK PLUTA

Spíše než mluvit o Věku Vodnáře jako o budoucím Zlatém věku je vhodné se zmínit o Věku Pluta a krátce se zdržet u znaků, které provázejí přítomnost této planety na naší obloze.

• Pluto, který vládne Štíru, čelí svému opačnému znamení – Býku. Jeden představuje smrt, druhý hmotu. Ocitáme se tedy před smrtí hmoty, otráveným vzduchem, radioaktivitou. Objevuje se síla schopná zničit hmotu v jejím samotném srdci tím, že ji rozštěpí na atomy. Pluto se na obloze „náhodou“ objevil mezi roky 1930 a 1931 v okamžiku objevení atomové energie.

• Pluto a jeho znamení Štír symbolicky představují destrukci. Dříve skryté a nepovšimnuté funkce Pluta vystoupily k zenitu a umožnily vznik věku temnoty. Moudří ustupují do ústraní a připravují své učedníky, aby odolali destrukci. Učili nás, že musíme vytvořit modul přežití. I-ťing říká, že se dokonce bude muset zakrývat inteligence, což znamená, že pro zdravý rozum již v tomto světě místo nezbude.

ASPEKTY PLUTA

V rámci všeobecné duality univerza také Pluto vykazuje pozitivní i negativní faktory.

Pozitivní:

- Je zdrojem síly a tvoření.
- Je pánem zasvěcení a mystérií, strážcem prahu, sil, které vedou k mistrovství a proroctví.
- Tvoří spojení s dušemi zemřelých, což znamená se vším, co existovalo.

Negativní:

- Zhouba, znečištění.
- Destruktivní síly smrti a černé magie.
- Sexualita.

Převrácení hodnot charakteristické pro Kalijugu nastolilo všechny negativní aspekty Pluta, a proto se ocitáme před narůstajícím násilím, smyslností, zkažeností. Mládež se bouří a odmítá všechna dodnes uznávaná schémata, aniž by věděla, kam má jít. Na denním pořádku jsou protesty, strany, které rozdělují, třídní zájmy nad zájmy národa.

A musíme zdůraznit i nejtypičtější a nejnebezpečnější plutonický aspekt: znečištění, na fyzické, psychologické a intelektuální úrovni.

Sexuální osa zvěrokruhu je tvořena párem protilehlých znamení, o nichž jsme se již zmínili: Štír (plození, pohlaví) a Býk (ústa, konzumace, hmoty, zralé obilí). Tato osa působí na celosvětové úrovni, stejně jako i na úrovni osobní. Štír s Plutem se projevují ve znečištění, v bezuzdné touze pošpinit přírodu, která je hmotou Býka.

Statistická čísla o korupci, znečištění, otravě, kontaminaci... jsou děsivá. Ze všech stran slycháme o znečištění vod, o průmyslových mracích, o ropě v moři, o toxických plynech z továren a vozidel, o nebezpečí, kterému je vystavena celá flóra a fauna, o nezničitelných umělohmotných výrobcích...

A tváří v tvář této vlně destrukce, jež zahrnuje i korupci, se z posledních sil snaží prosadit síla hmoty prostřednictvím vlivu Býka. Velká Kráva Živitelka a Štír rozpoutali boj.

S překvapením zjišťujeme, že Býk řídil příchod Comteho a jeho pozitivismu, Marxe a jeho pojetí lidských vztahů na základě bohatství a peněz, Freuda a jeho aplikace psychoanalýzy. To, co bylo dole, přechází nahoru; nevědomé je viditelné, a zde člověk ztrácí veškerou svou schopnost volby a rozhodování. Je to učení úst a pohlaví.

KONEC JEDNOHO CYKLU A ZAČÁTEK DRUHÉHO

Na podporu posledního rozmachu materialistické civilizace se reklama stala bezcitným nástrojem pokušení, neboť vytváří falešné konzumní potřeby, které jsou navíc přehnané a obecně neuskutečnitelné. Odtud chybí jen krok k nespokojenosti, a z nespokojenosti se uniká buď prostřednictvím drog, aby se zapomnělo, nebo prostřednictvím vzpoury, aby se ničilo.

Demografický růst obsahuje další závažné nebezpečí, které krátce shrneme do již zmíněných psychologických a duchovních zel hromadění. Z druhé strany se na fyzické úrovni začínají ukazovat jako správné předpovědi o nedostatku životního prostoru, růstu teplot, tání ledu, výkyvech Země, klimatických změnách, novém rozdělení moří a kontinentů... Zkrátka, že máme za dveřmi novou Atlantidu.

A také se musíme zmínit o velkém klamu. Od okamžiku, kdy se lež chopila otěží života, se vše překrucuje, obrací, a další lži se objevují jako odpověď na původní podvod. Dnes se dobývají světy tak, že se jednoduše slibuje

více. Více hojnosti, více Pluta, více bohatství..., avšak s nádechem smrti, neboť jediné bohatství pochází z jiných pramenů, než jsou hmotné. Velký klam vede ke ztrátě slova a rozumu. Nový Babylón násilí a chaosu bude vládnout, dokud se znovu neobjeví neposkvrněné hodnoty, které zahájí nový věk, novou vládu.

Řekli nám, že Bůh zemřel ve jménu rozumu. Dnes již zemřel i rozum. „Nejsou to profesori, kteří řídí a vedou svět – téměř ho nedokáží ani vysvětlit –, nýbrž lidé obdaření vůlí a vírou, kteří věří v ideál a bez předsudků se ho snaží uskutečnit.“ Tato slova jsou citátem z jedné současné knížky autora, jehož jméno nám není známo, protože je podepsán pseudonymem, ale jsou nám blízká.

V těchto slovech je umělý rozum mrtev a zní v nich píseň naděje v budoucnost, avšak ve jménu víry a vůle.

Nepřísluší nám však pouze se klidně dívat, jak naše civilizace upadá. S vírou a vůlí musíme odhodlaně pracovat na budování nového věku, nového světa, v němž hmota a duch zaujmou místo, které jim náleží. Ve svém nitru musíme probudit člověka zítřka, silného ve své pokoře před Bohem, svobodného ve svém názoru na svět, moudrého ve svém chápání přírody, s aktivní schopností tvořit. A tak budeme psát další stránku dějin, na které se už začala třpytit hvězdná písma v tajuplné temnotě nebe.

Prof. Delia S. Guzmán
Prezidentka Mezinárodní organizace
Nová Akropolis

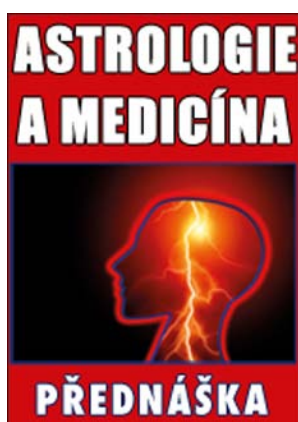
KURZ FILOZOFIE A PSYCHOLOGIE VÝCHODU A ZÁPADU

Kdo jsem?

Tento kurz nabízí přehled nejvýznamnějších základních poznatků o člověku, univerzu, životě a společnosti, které nám zanechaly civilizace Východu i Západu.

Utváří opravdový pramen inspirace pro člověka, který si klade velké otázky a čelí osobním a společenským výzvám života.

Je rozdělen do tří základních modulů, které nám, pokud je aplikujeme, umožňují najít své místo v životě: první se věnuje poznání o člověku samotném (Kdo jsem?), druhý jeho vztahu k ostatním lidem a schopnosti vzájemného soužití a poslední modul zkoumá stopy jednotlivce i lidstva napříč dějinami (Odkud přicházíme a kam směřujeme?).

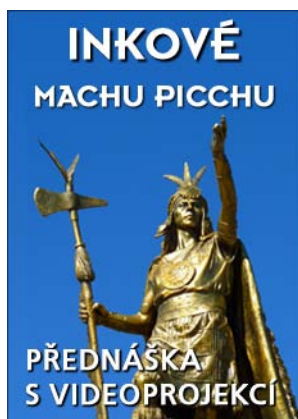

ASTROLOGIE A MEDICÍNA

Přednáška s videoprojekcí

- Medicína jako umění harmonie
- Znamení zvěrokruhu a zdraví

Žijeme ve světě, kde není možné, aby jistým způsobem nesouviselo vše se vším. Proto lze říci, že naše konstituce odpovídá hvězdnému okamžiku, kdy jsme se narodili, a že se momentální působení hvězd také odráží na stavu našeho těla a duše. Podíváme se na to, co nám o vztahu nás a hvězd říká starodávná moudrost a zkušenost, a na to, jak toto poznání můžeme využít pro své zdraví.

INKOVÉ A MACHU PICCHU

Přednáška s videoprojekcí

Objevili se takřka zázračně a během krátké doby vybudovali velikou říši. Na základě tradice dali společenským i náboženským formám nový obsah. Umožnili tak lidem žít lepší život. Pro každého, mladého i starého, zdravého i postiženého, bylo v jejich společnosti nalezeno takové místo, na němž se člověk cítil užitečný. Svůj svět postavili na jednoduché morálce opírající se o pevné ctnosti. Přestože usnadnili život milionům lidí, postavili nádherná města a vybudovali terasová pole, která jsou obdělávána do dnešních časů, nedokázali se ubránit lsti a zradě dobyvatelů. Vzpomínka na ně však stále dává naději na lepší budoucnost všem, kteří dnes žijí v bídě, a přináší řadu inspirací i pro soužití v současných společnostech.

PRAKTICKÁ RÉTORIKA

Kurz řečnického umění

Rétorika jako umění krásného a dobrého vyjadřování, jehož kořeny nacházíme v antice. Současné příručky prezentačních a komunikačních dovedností stále vycházejí z klasických rad Aristotela či Quintiliana nebo popisují dovednosti rétora velmi podobné rolím, jež vymezil už Cicero. Ale na rozdíl od dnešní doby, která někdy upřednostňuje krásnou formu, tyto autoři kladli velký důraz rovněž na kvalitní obsah, hluboké myšlenky i morální étos samotného řečníka.